

Ρεαλισμός και αποφασιστικότητα

Του **ΜΑΞΙΜΟΥ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ***

Η Ελλάδα βιώνει ακόμη μία καμπή της σύγχρονης ιστορίας της, καθώς ο κύκλος της σαραντάχρονης Μεταπολίτευσης έχει οριστικά κλείσει. Το τέλος της προηγούμενης περιόδου ολοκληρώθηκε με οδυνηρό τρόπο για τη χώρα. Τους «τίτλους τέλους» έθεσε η σφοδρή οικονομική κρίση, που εκδηλώθηκε ως συνέπεια ενός συνδυασμού αρνητικών εξωτερικών και εσωτερικών παραγόντων. Οι κλυδωνισμοί της αμερικανικής οικονομίας, η ύφεση στην Ευρώπη και οι αναταράξεις στους μηχανισμούς της παγκοσμιοποίησης επέδρασαν αρνητικά στο οικονομικό οικοδόμημα που θεμελιώθηκε στην πολιτική των δανεικών, της γιγάντωσης του κράτους και της χαμηλής παραγωγικότητας.

Σοβαρά προβλήματα που χρόνιζαν, αλλά δεν τα αγγίζαμε ή τα ακουμπούσαμε με το «γάντι» για να μη θίξουμε τα «κεκτημένα», αναδύθηκαν εν μια νυκτί στην επιφάνεια. Εντέλει, η κρίση απέκτησε δομικά χαρακτηριστικά, προσβάλλοντας, εκτός από την οικονομική δραστηριότητα, την πολιτική ζωή, αλλά και την κοινωνική συνοχή.

Η κατάσταση επιδεινώθηκε, επίσης, από τη σύγχυση που έχει προκαλέσει το αρνητικό κλίμα που «βασίλευει» για καιρό στην Ε.Ε. και τα σημάδια φθοράς που έχει υποστεί το ευρωπαϊκό όραμα. Η νέα πραγματικότητα καταγράφεται ανάγλυφα από την ανησυχητική ενίσχυση των πολιτικών δυνάμεων του ευρωσκεπτικισμού, του ακραίου λαϊκισμού αλλά και τη ραγδαία επανεμφάνιση των ιδεολογιών του εθνικισμού ακόμη και του νεοναζισμού.

Αναμφίβολα, η ευθύνη που βαρύνει όλους μας για ό,τι συνέβη

είναι δεδομένη. Στη διάρκεια της Μεταπολίτευσης, δυστυχώς, αυτό που επικράτησε ήδη από τη δεκαετία του '80 ήταν ένα παρασιτικό κοινωνικοοικονομικό μοντέλο. Το μοντέλο αυτό στηρίχθηκε στα

Οποια τροπή κι αν πάρουν οι σχέσεις με τους δανειστές, η χώρα έχει ανάγκη ένα εθνικό σχέδιο ανάπτυξης.

δανεικά, στη συνεχή επέκταση του κράτους, στην απουσία κάθε αξιοκρατίας και στην επιβράβευση της ήσσονος προσπάθειας.

Το αποτέλεσμα ήταν η χώρα να βρεθεί με ένα δυσβάστακτο χρέος και με δυσθεώρητα ελλείμματα, ένα κράτος-Λεβιάθαν που απορροφούσε όλους τους πόρους και ταυτόχρονα συνιστούσε τροχοπέδη στην ανάπτυξη. Κυρίαρχη ιδεολογία κατέστη ο λαϊκισμός καθώς και οι διάφορες παραφυάδες του.

Η Νέα Δημοκρατία, αν και ο κατ'εξοχήν πολιτικός φορέας που στηρίζει την ιδιωτική πρωτοβουλία και την επιχειρηματική δραστηριότητα, ενίοτε άσκησε και η ίδια πολιτικές που διόγκωναν το κράτος και τη γραφειοκρατία. Ταυτόχρονα έδειξε ανοχή σε φαινόμενα λαϊκισμού και συντεχνιακής πρακτικής που αναπτύχθηκαν στους κόλπους της, ενώ αντιμετώπισε με διστακτικότητα φαινόμενα ανομίας και αντικοινωνικής συμπεριφοράς.

Τα επώδυνα έτη της κρίσης, και κυρίως μετά την ανάληψη της διακυβέρνησης από τον Αντώνη Σαμαρά, με κύριο κορμό της κυβέρνησης τη Ν.Δ., καταβάλλεται τιτάνια προσπάθεια για να εξέλ-

θουμε από το τούνελ της ύφεσης. Με τις θυσίες του ελληνικού λαού, ήδη το σημείο που βρεθήκαμε είναι πολύ σημαντικό, καθώς η ανάπτυξη επανήλθε ύστερα από σχεδόν μία εξαετία, και μια σειρά από δείκτες της οικονομίας μεταξύ αυτών και της ανεργίας δείχνουν να βελτιώνονται.

Είναι, όμως, πλέον ξεκάθαρο ότι βρισκόμαστε σε ένα οριακό σημείο. Οποια τροπή και μορφή πάρουν οι σχέσεις με τους εταίρους και δανειστές μας, η χώρα έχει ανάγκη για την επόμενη μέρα από ένα εθνικό σχέδιο ανάπτυξης, από τη συγκρότηση ενός νέου παραγωγικού μοντέλου.

Οι παλιές συνταγές είναι πλέον ξεπερασμένες. Ο λαϊκισμός, οι εύκολες υποσχέσεις, η κοινωνική πολιτική με δανεικά παρήλθαν οριστικά. Κι όσοι τα επαγγέλλονται είτε ψεύδονται είτε είναι αφέλεις. Ο λαϊκισμός της Αριστεράς δεν συνιστά λύση για τα αδιέξοδα της ελληνικής κοινωνίας. Η παροχολογία και τα ιδεολογήματα που «χαϊδεύουν αυτιά» δεν φέρνουν τη σωτηρία. Η επιστροφή στο «μακάριο» παρελθόν της ψευδούς ευμάρειας δεν είναι ο δρόμος του αύριο.

Αντιθέτως, είναι η βέβαιη οδός της καταστροφής όσων πετύχαμε, που μπορεί ακόμη να θέσει εν αμφιβόλω τη συμμετοχή μας στη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια. Εκείνο που χρειαζόμαστε σε αυτούς τους χαλεπούς καιρούς είναι η ελπίδα που γεννάται από την ορθή μείξη του ρεαλισμού με την αποφασιστικότητα. Κι αυτή είναι η ευθύνη μας απέναντι στην Ιστορία και στις επερχόμενες γενιές.

* Ο κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος είναι βουλευτής Λαρίσης της Νέας Δημοκρατίας, πρώην αναπληρωτής υπουργός.